

que el març del 2012 es tornarà a representar a l'Auditori de Cornellà. També molts dels espectacles del Tricicle han difuminat la seva frontera d'edat i s'han convertit, en alguns casos, en una proposta per a tota la família. En aquest camp, es podria posar com a exemple el clàssic *Slàstic*, on el llenguatge dels gags esportius ha arribat des de sempre a tota mena d'espectadors.

Dels tres Tricicles, però, Paco Mir és, artísticament, el més tastaolletes. Ha fet direcció teatral —acaba de dirigir un muntatge sobre vampirs al Versus Teatre, amb la parella de Grappa Teatre a qui ja va dirigir fa vint anys amb *Clochard*—, ha fet cinema, ha fet televisió, ha fet publicitat... La seva vocació de joventut era la de fer Belles Arts, però la creació escènica del Tricicle el va desviar d'aquell propòsit inicial. Sí que va començar, però, fent de ninotaire en publicacions com el TBO o El Jueves, activitat que ha recuperat més tard com a humorista gràfic amb una mirada sorneguera sobre el món del teatre.

A Paco Mir, però, li faltava tocar un altre gènere, el d'autor de contes per a infants. I el seu debut acaba d'arribar. I ho ha fet en forma d'àlbum il·lustrat del qual és autor del conte *El monument a l'estel* (*El monumento al cometa*, en versió castellana) que ha publicat Thule Edicions, dins de la sèrie Trampantojo, i que ha il·lustrat, en 64 pàgines, més les cobertes i guardes, la dibuixant i dissenyadora sevillana, Raquel Díaz Reguera, que, com Paco Mir, tampoc no es conforma només a tocar un sol àmbit —ha publicat altres àlbums tant per a infants com per a adults— sinó que té altres dedicacions artístiques com la d'autora de contes o fins i tot lletrista de cançons, ni que sigui esporàdicament.

UN RESULTAT QUE FUIG DEL TÒPIC

La conjunció d'un parell de tastaolletes artístics, doncs, en aquest àlbum acabat de sortir del forn dóna un resultat molt atractiu. I si bé és cert que els àlbums il·lustrats entren per la vista —en aquest, la vista s'hi esplaia a gust—, aquí no s'ha de deixar de banda tampoc el text de Paco Mir, que fuig del tòpic establert i explica un conte que estimula els sentits i la imaginació de qui el llegeix o de qui l'escolta. Entre línies, l'humor de Paco Mir comença dient que després de construir un poble nou, els seus habitants no tenen ni forces per buscar-li el nom i per això s'acaba anomenant-se simplement Poble. És en aquest poble, doncs, on es mouen els personatges de Paco Mir, als quals posa cara i ulls en uns primers plans estrofaris, suggerents i no exempts també d'un cert humor gràfic, la dibuixant Raquel Díaz. L'autor Paco Mir s'adreça, com si fos un contacontes, a un auditori que també es fa preguntes

incitades pel ritme de cada làmina: "¿Què va passaaaaar?", diu una veïna que estén la roba en una de les primeres làmines. Però Paco Mir no té pressa. O més aviat crea un clima d'intriga, que cridi l'atenció del lector i que li faci girar làmina darrera làmina.

UN POBLE SURREALISTA

El Poble de Paco Mir és un poble que, de cop i volta, agafa un aire surrealista. El sol hi escalfa de valent. Tant, que les vaques donen llet calenta; els pastissos es fan sense passar pel forn; i les torrades, sense posar-les a la torradora. La calor és tan forta, que les cases es desfan i els pobletans es veuen obligats a pensar per trobar alguna solució. Tots menys un, que és tan fredoluc que, a més de portar peces de roba multiplicades per sis, porta també una estufa portàtil al damunt. Els projectes es transformen en invents que exploten el gel, els glaçons i l'aire polar sense gaire èxit. Però, a vegades els grans invents beuen de les fonts dels invents més senzills. El vell savi del poble anomenat Poble és qui proposa que es construeixin estels amb missatges adreçats directament al Sol i escrits en els milers de llengües que es parlen al món, per veure quina una en pesca el rei del foc. Internet i vols d'estels plens de missatges escampats pel cel. Una protesta globalitzada per vèncer la calor amb la imaginació. L'humor subtil de Paco Mir pot ser també una mena de xarop contra les crisis més escalfades del planeta.

«El monument a l'estel (El monumento al cometa)» Text de Paco Mir (Tricicle). Traducció al català de Laura Vaqué. Il·lustracions de Raquel Díaz Reguera. Col·lecció Trampantojo. Thule Edicions. Barcelona, 2011. Pàgs. 64. Preu: 17,95 €. A partir 3 anys.
